

1976. V. 3.

Az én csillagképemhez tartozó nagyszerű, igaz emberekre gondoltam, akikre még rátalálok a világban vándorolva, nem pedig arra, hogyan török meg a szívem oly sok szörnyű áruláson és megrázó tévedésen.

1976. VI. 27., Wrocław, pirkadat előtt.

Michał Kątny a Nap fia volt, a Nap árvája.

Nyugtalanság. Nap-emberek keresése. Egyiktől a másikig. Amikor a Nap kihunyt, vagyis amikor az az ember, vagy azok az emberek, akikkel M. K. együtt volt, kihunytak, vagy kiderült, hogy nem voltak Nap, csupán a Nap maszkját viselték arcukon (ó, világűrnyi iszonyat!), és így tovább és így tovább, akkor Michał Kątny riadtan, pánikban, szörnyű rémületben távozott tőlük, új Napokat keresett, új embereket, akik akkor születtek, amikor azok a Napok kihunytak.

1976. VIII. 21.

Fabula rasa:

— Hát mondja azt nekem, hogy „így van”, Grey doktor. Mert én tudom. Ülök és azt mondom: Az élettől nem ezt vagy azt akarok, mindent akarok, de teljesen és végleg. Elszántam magam arra, hogy megtagadjam részvételem abban, amit ti, felnőttek, elfogadtok, sőt áhítotok. Engem más fából faragtak. Nem akarom újrakezdeni sem ezt, sem azt. Soha. Egyik dolog, másik dolog, sorjában, mert a sorrendre nincs megoldás. Hanem mindent csak egyszer és örökre. A betakart vállak gyávasága nélkül, e nélkül a mocskos, titkolt bizonyosság nélkül, hogy lehetségesek új próbálkozások, hogy az ítéletek változhatnak. Michał Kątnynak hívnak. Megszületésem napja előtt semmi sem történt, s ha halandó lennék, semmi sem történhetne énutánam.

Éles Márta fordítása

RÁBA GYÖRGY

Meghitt ének

Ömlik zubog
nem az égből
az idő
a párkányokon csattogó
zivatar s a szélben nyögő
öreg fatörzsek
zsörtőlődnék
a múlandó föltámadó erő

most ezen a nyelven beszél
de évtizedek gyalogútján
bukkanj elő
kikerekült szemű
klottnadrágos kérdező
hallasz-e választ
abogy paskol ver áztat
ugyanaz vagy merőben más eső